

5 phút cho
LỜI CHÚA

tháng 11/2023

VÌ NƯỚC TRỜI LÀ CỦA HỌ

“Anh em hãy vui mừng hơn hở, vì phần thưởng của anh em ở trên trời thật lớn lao.” (Mt 5,12a)

Suy niệm: Tại SEA Games 32, cô Bou Samnang, vận động viên Campuchia 20 tuổi, về chót trong cuộc thi chạy cự ly 5.000m. Nhưng cô được trao giải Nhân vật truyền cảm hứng vì cô không bỏ cuộc nhưng đã kiên trì chạy dưới cơn mưa tầm tã cho tới khi về tới đích. Phần thưởng Nước Trời không dành cho chỉ một người về nhất trong cuộc đua mà là cho tất cả những ai kiên trì vượt qua mọi thử thách (x. Gc 1,12), những người *“đã chiến đấu trong cuộc thi đấu cao đẹp, đã chạy hết chặng đường và đã giữ vững niềm tin... chỉ còn đợi vòng hoa dành cho người công chính”* (x. 2Tm 4,7-8). Đó là tất cả các thánh nam nữ, họ là *“đoàn người đông đảo không thể đếm được... đã trải qua thử thách lớn lao... đã giặt áo trắng mình trong Máu Con*

Chiên” (x. Kh 7,9-14), họ được hưởng hạnh phúc và phần thưởng lớn lao, vì giờ đây “Nước Trời là của họ” (Mt 5,34).

Mời Bạn: Bạn được thánh hoá là nhờ công ơn cứu độ của Đức Giê-su Ki-tô mà bạn đã lãnh nhận qua bí tích Thánh Tẩy. Cũng nhờ ơn Chúa, bạn trung thành đi trên con đường Tám Mối Phúc và kiên trì đến cùng, ngõ hầu bạn giữ gìn tấm áo trắng của ngày Thánh Tẩy mãi tinh tuyền cho đến ngày bạn trở về trình diện với Chúa. Lúc đó bạn sẽ chung hưởng hạnh phúc trên trời với các thánh mà hôm nay chúng ta mừng kính.

Sống Lời Chúa: Chọn một điều trong Tám Mối Phúc Thật và kiên trì thực hành hằng ngày trong cuộc sống.

Câu nguyện: *Lạy Chúa là Cha chúng con, xin giúp chúng con trung thành vâng giữ lời Chúa để được chung hưởng hạnh phúc thiên đàng với các thánh. Nhờ Đức Ki-tô Chúa chúng con. Amen.*

02/11/23 THỨ NĂM ĐẦU THÁNG TUẦN 30 TN
Cầu cho các tín hữu đã qua đời
Ga 6,37-40

TIN VÀO CHÚA CON ĐỂ ĐƯỢC SỐNG MUÔN ĐỜI

“Ý của Cha tôi là tất cả những ai thấy người Con và tin vào người Con, thì được sống muôn đời và tôi sẽ cho họ sống lại trong ngày sau hết.” (Ga 6,40)

Suy niệm: Rằm tháng 7 (âm lịch), các phật tử rộn ràng bước vào lễ hội “Vu Lan-Mùa báo hiếu”. Tâm tình hiếu thảo không chỉ dành cho hương hồn ông bà cha mẹ mà còn hướng đến vong linh những người thác oan, cô quả, vùi thân nơi đất khách quê người... Giáo Hội không chỉ dành ngày lễ Các Đấng Linh Hồn hôm nay mà cả tháng 11 này để cầu cho những người đã qua đời, trong đó có tổ tiên, ông bà chúng ta, được hưởng hạnh phúc vĩnh cửu trên thiên đàng. Thực hành này dựa trên niềm tin vào Đức Giê-su Ki-tô, Đấng đã thực hiện ý Chúa Cha là cho *“những ai thấy và tin vào Chúa Con”* thì dù có chết cũng sẽ được sống lại và sống mãi muôn đời.

Mời Ban: Nhiều anh chị em lương dân nói: “Theo đạo Công Giáo là bỏ ông bỏ bà.” Chúng ta vẫn cầu nguyện, xin lễ cho ông bà tổ tiên, thế nhưng anh em lương dân vẫn chưa *thấy được, hiểu được và cảm được* niềm xác tín vào Đức Ki-tô phục sinh làm cho đạo hiểu trở nên phong phú, sâu xa như thế nào. Phải chăng vì niềm tin phục sinh chưa thấm nhuần vào toàn bộ cung cách sống đạo của chúng ta? Cách sắp xếp bàn thờ gia tiên dưới bàn thờ Chúa tại nhà bạn cũng là cách thể hiện lòng hiếu kính tổ tiên trong niềm tin vào Thiên Chúa.

Sống Lời Chúa: Bạn viếng nghĩa trang và cầu nguyện cho các linh hồn trong luyện ngục trong tháng đặc biệt này.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin thứ tha những lầm lỗi và thiếu sót của những người thân của chúng con và xin cho ánh sáng ngàn thu chiếu soi trên tất cả những ai đã được nghỉ yên trong Chúa.*

NHÂN PHẨM CAO QUÝ

“Ai trong các ông có con trai hay con bò sa xuống giếng, mà lại không kéo nó lên ngay, dù là ngày sa-bát ?” (Lc 14,5)

Suy niệm: Dùng hình ảnh đứa con trai hoặc con bò của ai đó rớt xuống giếng trong ngày sa-bát, Chúa Giê-su muốn nhấn mạnh tới tính cách khẩn cấp cuộc việc cứu nạn. Vì sự thân thiết với đứa con ruột rà, vì giá trị vô song của mạng người hay vì tầm quan trọng của một món tài sản lớn mà người ta được phép làm công việc cứu hộ dù là trong ngày sa-bát. Thế mà những người Pha-ri-sêu lại ném cái nhìn hằn học cho Chúa Giê-su như thể Ngài là “kẻ phá bĩnh” lề luật vì đã chữa lành cho người phù thũng trong ngày sa-bát. Thật chua xót! Phẩm giá con người bị hạ thấp đến độ không còn được kính trọng, thậm chí không giá trị bằng một con vật! Và càng chua xót hơn, khi người ta nại đến lề luật, nại đến Thiên Chúa để biện minh cho thái độ đó.

Mời Ban: Đối với Thiên Chúa, con người luôn luôn có giá trị tuyệt đối. Con người không chỉ cao quý hơn muôn vật vì được tạo dựng giống hình ảnh Chúa, mà con người còn được cứu độ và được nhận làm nghĩa tử của Ngài. Quả thế, dù Thiên Chúa đã hoàn thành công việc sáng tạo và “*ngày thứ Bảy, Ngài nghỉ ngơi*” (x. St 2,2), nhưng “*vì loài người chúng ta, và để cứu độ chúng ta*” (Kinh Tin Kính), Con Thiên Chúa đã từ trời xuống thế, chịu chết để phục hồi cho con người phẩm giá làm con cái Thiên Chúa. Vậy bạn là ai mà dám coi thường giá trị một con người? Bạn nghĩ gì về những hình thức mà phẩm giá con người ngày nay đang bị chà đạp?

Sống Lời Chúa: Yêu thương kính trọng với người khác qua cách cư xử thân ái và lời nói có lễ có tình.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin hãy dùng con như khí cụ bình an của Chúa.*

KHIÊM NHƯỜNG TỰ HẠ

*“Vì phạm ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống;
còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên.”*
(Lc 14,11)

Suy niệm: Bữa tiệc tại nhà ông thủ lãnh nhóm Pha-ri-sêu bên ngoài có vẻ rất êm ả, nhưng thực ra đang chôn chứa những căng thẳng ngầm ngầm. Một mặt, nhóm Pha-ri-sêu “*cố dò xét*” để xem Đức Giê-su có vi phạm luật ngày Sa-bát không. Mặt khác, giữa các thực khách có một cuộc tranh dành “*chọn cỗ nhất mà ngồi*”. Thấy vậy, Chúa kể dụ ngôn về “*người được mời đi ăn cưới*” này. Ngài vạch trần tính kiêu căng và lòng háo danh của họ đứng đằng sau cuộc đua dành ghế ấy. Từ nhận xét về lối ứng xử đời thường đó, Ngài dạy chúng ta về thái độ đạo đức nội tâm cần có. Trước tiên chúng ta hãy sống khiêm nhường tự hạ, vì Chúa nói: “*Ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống, còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên*” (Lc 14,11). Chính Chúa là mẫu gương cho chúng ta:

Ngài đã “*tự hạ vâng lời*” cho đến chết, và chết trên thập giá; chính vì thế Ngài đã được Thiên Chúa siêu tôn (x. Pl 2,7-9) và trở nên “*nguồn ơn cứu độ cho những ai từng phục Ngài*” (Hr 5,9).

Mời Ban: Không ai chê bai, khinh thường những người sống khiêm tốn, mà chỉ kẻ ai kiêu ngạo đã không nhận ra được giá trị cao quý của nhân đức khiêm nhường mà thôi. Sống khiêm nhường là đi đúng con đường Chúa Giê-su đã đi và dạy chúng ta phải đi: “*Anh em hãy học với tôi, vì tôi có lòng hiền hậu và khiêm nhường*” (Mt 11,29).

Sống Lời Chúa: Luôn vui vẻ sẵn lòng làm việc phục vụ tha nhân dù đó là những việc hèn mọn không ai biết đến.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin giúp con sống khiêm nhường tự hạ qua những việc làm yêu thương và âm thầm phục vụ anh chị em con. Amen.*

CHỈ ĐỀ TÔN VINH THIÊN CHÚA

Chúa Giê-su nói: “Các kinh sư và người Pha-ri-sêu... làm mọi việc cốt để cho thiên hạ thấy.” (Mt 23,5-7)

Suy niệm: Chuyện xưa kể rằng có một anh chàng thích khoe mẽ, mặc chiếc áo mới đứng ngoài cửa chờ có người đi qua khen. Đứng từ sáng đến chiều chẳng có ai hỏi một câu. Đến chập tối mới có một anh khoe mẽ khác chạy qua hỏi: “*Anh có thấy con lợn cưới của tôi chạy qua đây không?*” Anh kia đáp: “*Từ lúc tôi mặc chiếc áo mới này, tôi không thấy con lợn nào chạy qua đây cả.*” Về phương diện thiêng liêng, đối với căn bệnh ‘khoe mẽ đạo đức’, Chúa Giê-su không chỉ châm biếm mà còn lên án nặng nề: “*Khốn cho các người, những kẻ giả hình*” (x. Mt 12,13). Biểu hiện của căn bệnh này là “*làm mọi việc cốt để cho thiên hạ thấy*”, để được khen, được kính trọng. Chúa Giê-su dạy khi làm việc thiện, việc đạo đức điều quan trọng nhất là để chỉ mình Thiên Chúa là Cha thấy và ban thưởng (x.

Mt 6,1-6). Còn thiên hạ có thấy những việc tốt đẹp đó cũng là để “*tôn vinh Thiên Chúa là Cha, Đấng ngự trên trời*” (Mt 5,16).

Bạn có nhận thấy cơn cám dỗ ‘khoe mẽ’ đang đè nặng trong tâm trí mình cách này cách khác? Cám dỗ này có thể mang dáng vẻ của những nỗi sợ: sợ những việc đạo đức, việc phục vụ âm thầm của mình không được ai biết đến, khen ngợi, trả ơn... Bạn cứ yên tâm, vì Thiên Chúa, Đấng thấu suốt tận đáy lòng, sẽ thấy và ban thưởng cho bạn.

Sống Lời Chúa: Luôn làm việc thiện không sồn lòng nản chí, chỉ để tôn vinh Chúa, dù người ta có thấy hay không.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin giữ con khỏi những ham muốn khoe khoang giả hình, để con tin mến Chúa tận đáy lòng và làm mọi việc chỉ để tôn vinh Thiên Chúa là Cha mà thôi. Amen.*

CHO ĐI CÁCH VÔ VỊ LỢI

“Khi ông đãi tiệc, hãy mời những người nghèo khó, tàn tật, què quặt, đui mù. Họ không có gì đáp lễ, và như thế, ông mới thật có phúc.” (Lc 14,13-14)

Suy niệm: Được mời dự tiệc, Chúa Giê-su thấy khách được mời có một điểm chung: họ được mời vì được đáp lễ hoặc sau này chính họ sẽ đáp lễ lại việc họ được mời hôm nay. Từ tục lệ ‘có qua có lại’ trong đời sống xã hội, Chúa Giê-su hướng chúng ta quan tâm đến thành phần thường bị gạt ra bên lề xã hội – những người “*nghèo khó, tàn tật, què quặt, đui mù*” – và bằng cách này, Ngài nêu lên sứ điệp cốt lõi của Tin Mừng là phục vụ vì tình yêu vô vị lợi, không cầu được đáp đền mà chỉ mong “*được đáp lễ trong ngày các kẻ lành sống lại*”.

Mời Ban: Từ xưa dân ta đã coi việc một “*thi ân bất cầu báo*” như một đạo lý cao quý, nghĩa hiệp. Chúa Giê-su nâng tinh thần đó lên tầm mức thần linh khi Ngài đồng hoá

mình với những người nghèo khổ đến nỗi ai thi ân cho họ là thi ân cho chính Ngài: “*Mỗi lần các ngươi làm như thế cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các ngươi đã làm cho chính Ta vậy.*” (Mt 25,40). Lối sống Ki-tô hữu không phải là cho đi để nhận lại cái gì đó, mà là nhìn thấy Chúa và phụng sự Ngài nơi những người anh chị em mà mình phục vụ, và chỉ để nhận lại sự ban thưởng là hạnh phúc ở bên Chúa mà thôi.

Sống Lời Chúa: Làm việc bác ái để phục vụ người nghèo khổ như phục vụ chính Chúa đang hiện diện nơi họ.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin dạy con biết sống quảng đại, biết phụng sự Chúa cho xứng đáng, biết cho đi mà không tính toán, biết hiến thân mà không mong chờ phần thưởng nào khác là được biết con đang thi hành thánh ý Chúa. Amen. (Kinh ‘Xin ơn sống quảng đại’).*

NGƯỜI ĐƯỢC DỰ TIỆC LỚN

“Mau ra các nơi công cộng và đường phố trong thành, đưa các người nghèo khó, tàn tật, đui mù, què quặt vào đây.” (Lc 14,21)

Suy niệm: Nước Trời như bữa tiệc lớn, thật diễm phúc cho ai được mời tham dự. Thế nhưng những vị khách được mời dự bữa tiệc đó lại xin kiêu. Họ đều mắc bận: nào là thăm thửa đất mới mua, cày thử mấy cặp bò mới tậu, nào là mới cưới vợ, tất cả đều trở thành lý do chính đáng để từ chối. Mỗi bận tâm đến của cải, đến ‘thế sự’ đối với họ là quá lớn đến nỗi việc dự tiệc Nước Trời không còn chỗ đứng. Họ chẳng khác nào những người trong câu chuyện thành Xơ-đôm, vì không thể dứt bỏ chuyện “ăn uống, mua bán, trồng trọt, xây dựng” nên đã không thoát khỏi hiểm họa bị tiêu diệt (x. Lc 17,28-29). Trái lại, “những người nghèo khó, tàn tật, đui mù, què quặt” là hình ảnh của “những người nghèo của Thiên Chúa” không bị vướng bận vì “mãi mê thế sự”, có

thể sẵn sàng đến dự bữa tiệc lớn. Họ thật diễm phúc vì quả thật Nước Trời là của họ (x. Lc 6,20).

Mời Ban: Tâm hồn bạn có đang đầy ắp những bận tâm lo lắng sự đời đến nỗi không thể đến dự bữa tiệc thánh của Chúa? Và bạn có ‘bận’ đến nỗi không có thời gian dành gia đình, cho người nghèo khó đau khổ đang cần bạn chia sẻ? Bạn hãy xếp lại những bận tâm đó, sẵn sàng ‘một tấm lòng không’ để dành chỗ cho Chúa và để phục vụ tha nhân.

Sống Lời Chúa: Tâm niệm lời Chúa: *“Trước tiên hãy tìm kiếm Nước Thiên, còn những gì khác Người sẽ ban thêm cho”* (Mt 6,33).

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, Chúa đã mời gọi chúng con vào dự tiệc Nước Trời. Xin cho chúng con biết quy hướng cuộc đời mình vào hạnh phúc đời đời mà Chúa hứa ban.*

“NGỒI XUỐNG” MỖI NGÀY

“Ai trong anh em muốn xây một cây tháp mà không ngồi xuống tính toán phí tổn...?” (Lc 14,28)

Suy niệm: Người ta không xây ngọn tháp trong một hai ngày, vì thế phải tính toán kỹ lưỡng trước khi khởi công. Cũng chẳng ai coi chuyện giao chiến với địch thù là chuyện đùa giỡn. Các bên giao chiến cũng phải bàn mưu tính kế và động viên mọi nguồn lực để dành chiến thắng. Tháp đã động thổ, không thể để bỏ dở dang. Trận chiến đã khai hỏa, chẳng có lùi lại. Cũng vậy, đời người Ki-tô hữu không diễn ra trong một, hai ngày nắng đẹp, nhưng kéo dài suốt bốn mùa xuân, hạ, thu, đông của cả cuộc đời. Theo Đức Ki-tô không phải là chuyện đùa giỡn, nhưng là chuyện sinh tử của kiếp người, “được ăn cả, ngã về không.” Ta cần chấp nhận cái giá phải trả là bước theo Đức Ki-tô suốt đời để có thể sống tình thân với Ngài muôn đời.

Mời Bạn: “Ngồi xuống” suy xét để tìm

phương cách giúp mình dạn dĩ và nghiêm túc bước theo Đức Ki-tô cho đến cuối đường. Thái độ theo Ngài nửa vờ, bông bột, lừng khừng, chẳng khác gì xây tháp dở dang hay không sẵn sàng cho cuộc chiến đã mở màn. Ngài mời bạn *từ bỏ, từ bỏ* và tiếp tục *từ bỏ* mỗi ngày như điều kiện tiên quyết cho tư thế người môn đệ của Ngài.

Sống Lời Chúa: Tôi sẽ “*ngồi xuống*” để xem mình cần từ bỏ một thói xấu nào tệ hại nhất của mình, và tập một tính tốt đối lập (ví dụ: tập siêng năng việc đạo đức thay cho tính lười biếng...).

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin cho chúng con biết “ngồi xuống” mỗi ngày qua việc dành cho Chúa năm phút cầu nguyện, suy niệm Lời Chúa, nhận ra ánh sáng Chúa soi dẫn trên hành trình theo Chúa của mình. Xin Chúa giúp chúng con trung thành đến cùng. Amen.*

HIỆN DIỆN ĐỂ YÊU THƯƠNG

“Đem tất cả những thứ này ra khỏi đây, đừng biến nhà Cha tôi thành nơi buôn bán.” (Ga 2,16)

Suy niệm: Vì yêu thương, Thiên Chúa đã muốn ở giữa con cái loài người; nhưng cũng có những “nơi” Người chọn cách riêng để làm “*nơi Người ngự, vì Người ưa thích*” (x. Tv 132,13-14). Thời Cựu Ước, khi dân Do thái dong ruổi trong sa mạc, “nơi” Thiên Chúa hiện diện đó là cột mây, cột lửa, là Lều Hội Ngộ, là hòm bia Giao Ước. Khi đã định cư tại Đất Hứa, Đền thờ Giê-ru-sa-lem trở thành dấu chỉ của “*nơi Thiên Chúa ngự trị.*” Đền thờ trở thành linh thánh vì được dành riêng cho Thiên Chúa, là nơi Dân Chúa quy tụ để thờ phượng Người. Vì thế “*tất cả những thứ này,*” những thứ gian tham, bất công, bon chen, ích kỷ, những thứ bất xứng với Thiên Chúa là Đấng Thánh, phải đem ra khỏi đó vì là nơi linh thánh dành riêng để thờ phượng

Người.

Mời Ban: Ngày nay, dù là các vương cung thánh đường nguy nga hay các nhà nguyện đơn nghèo, xa xăm hẻo lánh, đó cũng là những “*nơi Chúa ngự*” bởi vì nơi đó Đức Giê-su Ki-tô, Con Một Thiên Chúa đang hiện diện trong bí tích Thánh Thể. Và tâm hồn bạn chính là cõi riêng tư thân mật nhất mà Chúa muốn chọn làm nơi Người hiện diện để yêu thương bạn. Trong lòng bạn còn “những thứ gì” chưa khu trừ để trả lại tâm hồn bạn thành nơi Chúa ngự trị? Phải chăng là những thú vui bất chính, ham mê tiền bạc, chức quyền, hận thù...?

Sống Lời Chúa: Dành vài phút bình tâm trước Thánh Thể để cảm nghiệm sự hiện diện yêu thương của Chúa đối với loài người, đối với chính bạn!

Câu nguyện: *Chúa ơi, con ước ao được sống với sự hiện diện yêu thương của Chúa lắm. Amen.*

SỐNG NHƯ CON CÁI SỰ SÁNG

“Chủ khen người quản lý bất lương đó đã hành động cách khôn khéo: vì con cái đời này, khi đối xử với đồng loại, thì khôn khéo hơn con cái sự sáng.” (Lc 16,8)

Suy niệm: Chữ ‘tiền’ thường được dùng theo từ ghép là ‘tiền bạc’ hay ‘tiền tệ’; dân gian với óc hài hước và thích chơi chữ thì nói rằng ghép kiểu gì thì ‘tiền’ cũng đi đôi với ‘tệ bạc’. Tiền là công cụ hết sức cần thiết cho đời sống xã hội; nhưng khi nó là ông chủ thì nó trở nên độc đoán, quyền lực và có thể làm biến chất, huỷ hoại biết bao con người. Viên quản gia trong câu chuyện Chúa kể là điển hình cho kẻ làm nô lệ cho tiền của như thế. Từ chỗ phung phí, anh ta đi đến chỗ thâm lạm của cải của chủ cách nặng nề hơn. Chúa khen anh ta *“hành động cách khôn khéo”*, nhưng Ngài vẫn khẳng định anh ta là một *“quản lý bất lương”* vì đã hành xử theo kiểu thế gian, theo kiểu *“con cái đời này”* chứ không phải như

“con cái sự sáng”.

Mời Ban: Chúa mời gọi chúng ta sống theo cung cách của *“con cái sự sáng”*. Đã tôn thờ Thiên Chúa thì không làm nô lệ cho tiền của. Tiền của đời này có ‘tệ’ nhưng chúng ta có thể dùng chúng để mua lấy *“tài sản vĩnh cửu”* nhờ đó thực sự trở nên giàu có trong Nước Trời: thay vì đam mê lạc thú thì sống đạm bạc, tiết độ, thay vì hưởng thụ ích kỷ thì biết dần thân phục vụ, thay vì tham lam thu góp thì biết quảng đại chia sẻ, cho đi.

Sống Lời Chúa: Luôn biết sử dụng của cải cách tiết kiệm để bảo vệ môi trường và để dành chia sẻ cho những người nghèo khó.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin cho chúng con biết dùng của cải Chúa ban ở đời này để mua lấy của cải trên trời, đó là bình an đích thực và hạnh phúc vĩnh cửu cho chúng con. Amen.*

DỪNG TIỀN CỦA MUA LẤY BẠN BÈ

“Hãy dùng tiền của bất chính mà tạo lấy bạn bè, phòng khi hết tiền bạc, họ sẽ đưa rước anh em vào nơi ở vĩnh cửu.” (Lc 16,9)

Suy niệm: Khi được hỏi: “Điều gì làm ông cảm thấy hạnh phúc?” tỷ phú Mỹ J. Rockefeller, một người thuộc hàng giàu nhất nước Mỹ, trả lời: “Có thêm một đô la nữa!” Phải chăng ông muốn ám chỉ lòng ham muốn tiền bạc không có điểm dừng? Đang khi ấy, tiền bạc là phương tiện để ta có thể sống an vui, chứ không phải là mục tiêu của cuộc sống. Tiền bạc tự nó không xấu, nó chỉ xấu khi ta để nó trở thành động lực chi phối mọi suy nghĩ và hành động, chiếm hết mọi thời gian và năng lực của ta. Cách dùng tiền của người Ki-tô hữu là khôn khéo dùng tiền bạc để mua lấy bạn hữu muôn đời qua việc sẵn sàng chia sẻ, quảng đại cho đi và tận tình giúp đỡ người nghèo.

Mời Ban: “Người giàu giúp người nghèo

trên thế giới này, nhưng người nghèo lại giúp người giàu trong thế giới mai sau” (truyện thống ráp-bi Do Thái). Như vậy, đồng tiền bạn rộng rãi cho đi không phải là đồng tiền bị đánh mất, nhưng lại âm thầm sinh lãi cho bạn. Bạn đang chuyển đổi tiền của hư nát đời này thành gia sản vĩnh cửu trên trời. Không có việc đầu tư nào an toàn và chắc chắn hơn đầu tư theo kiểu này.

Sống Lời Chúa: Ý thức gia sản trên trời được tích lũy bằng cách cho đi, tôi sẽ rộng tay hơn trong việc giúp đỡ những người nghèo chung quanh.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, tiền bạc là phương tiện Chúa ban để chúng con có điều kiện sống xứng hợp với nhân phẩm của mình. Xin cho chúng con biết bằng lòng với việc đáp ứng những nhu cầu cơ bản của con người, để chúng con có thể nâng đỡ những người nghèo cách cụ thể qua việc quảng đại chia sẻ. Amen.*

CANH THỨC SẴN SÀNG

“Các cô đại nói với các cô khôn rằng: ‘Xin các chị cho chúng em chút dầu, vì đèn của chúng em sắp tắt rồi.’ Các cô khôn đáp: ‘Sợ không đủ cho chúng em và cho các chị đâu, các chị ra hàng mà mua lấy thì hơn’.” (Mt 25,9-10)

Suy niệm: Thoạt mới nghe, có lẽ chúng ta cũng thắc mắc: sao các cô khôn lại không thể chia sẻ cho những cô đại chút ít dầu nhỉ? Còn đâu là tinh thần bác ái nữa! Nếu chỉ là chuyện dầu đèn thì thắc mắc như vậy cũng không sai. Nhưng dụ ngôn muốn nói đến những điều đi xa hơn chuyện dầu đèn. Quả thực, có những điều chúng ta có muốn chia sẻ cũng không thể được. Có cảm thông nỗi đau của người bệnh, tôi cũng không thể chia sẻ sức khỏe của tôi cho họ được; người thân của tôi đang hấp hối, muốn ‘chuyển khoản’ cho họ chút ít thời gian để họ sống thêm với mình cũng đành bất lực... Vâng, cuộc đời là một cuộc hành trình mà mỗi người phải tự đi, không ai thay thế được.

Vậy hãy chuẩn bị đầy đủ dầu đèn cho cuộc hành trình ấy: hãy là một ngọn đèn chứa đầy chất dầu của tình yêu thương, và luôn cháy sáng bằng những hành vi ngay chính.

Mời Ban: Phải chăng cứ ở lì trong nhà thờ đọc kinh là cách tốt nhất để chuẩn bị cho hành trình về đời sau? Chắc chắn là không. Mà là sống kết hiệp thường xuyên với Đức Ki-tô và chu toàn tốt đẹp mọi bổn phận hằng ngày của mình. Phần bạn, có bao giờ bạn nghĩ đến giờ ra đi của mình chưa? Bạn đã chuẩn bị thế nào cho cuộc hành trình đó?

Sống Lời Chúa: Không ai biết mình ra đi lúc nào, hãy năng kết hiệp với Chúa.

Cầu nguyện: *Muôn lạy Chúa, giờ đây theo lời Ngài đã hứa, xin để cho tôi tớ Chúa được an bình ra đi, vì chính mắt con được thấy ơn cứu độ Chúa đã dành sẵn cho muôn dân. (Nunc Dimittis)*

LỜI SỐNG CỦA KI-TÔ HỮU

Chúa Giê-su nói: “Nếu anh em có lòng tin lớn bằng hạt cải, thì dù anh em có bảo cây dâu này ‘Hãy bật rễ lên, xuống dưới biển kia mà mọc’, nó cũng sẽ vâng lời anh em.” (Lc 17,6)

Suy niệm: Theo thánh sử Lu-ca, những năm tháng rao giảng của Đức Giê-su nằm trong cuộc hành trình dù không mang tính địa lý nhưng có chung điểm đến là Giê-ru-sa-lem, nơi Ngài hoàn tất công trình cứu độ: “Nói những lời ấy xong, Đức Giê-su đi đâu, tiến lên Giê-ru-sa-lem” (Lc 19,28; x. Lc 9,51tt). Đoạn Tin Mừng hôm nay được đặt trong bối cảnh ấy. Chúa Giê-su dạy các môn đệ những thái độ cần có để trung thành theo Chúa đến cùng trong hành trình này: một mặt các môn đệ không gây gương mù gương xấu, làm có vấp phạm cho người khác nhất là cho “những kẻ bé mọn”, mặt khác phải luôn luôn bao dung đối với những ai xúc phạm tới mình. Và nhất là phải vững lòng tin cậy vào Chúa vì Ngài

quả quyết đức tin có sức mạnh vô song có thể ‘chuyên núi dời non’ dù đó là một đức tin chỉ “*lớn bằng hạt cải*”.

Mời Ban: Trở thành Ki-tô hữu cũng có nghĩa là bạn trở thành môn đệ của Ngài, bạn có một cuộc sống mới theo Chúa Ki-tô và trong Chúa Ki-tô. Mời bạn thường xuyên suy gẫm Lời Chúa để nhờ đó, bạn được Thần Khí Chúa hướng dẫn, bạn có thể thay đổi cách sống cách nghĩ thường tình và mặc lấy tâm tình, ý hướng của Đức Ki-tô. Lúc đó, bạn trở nên một với Đức Ki-tô, bạn sống nhưng là Chúa Ki-tô sống nơi bạn (x. Gl 2,20).

Sống Lời Chúa: Trung thành đọc và suy niệm Lời Chúa mỗi ngày.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa xin ban cho chúng con đức tin để con luôn được tin yêu trung thành với Chúa, luôn biết sống trọn tình con thảo và chan hòa yêu thương tha nhân. Amen.*

ĐẦY TỚ VÔ DỤNG

“Chúng tôi là những đầy tớ vô dụng, chúng tôi chỉ làm việc bổn phận đầy thôi.”
(Lc 17,10)

Suy niệm: “*Chủ vắng nhà, gà vọc niêu tôm*”. Bình thường gà kiếm ăn ngoài sân vườn. Nhưng khi chủ vắng nhà, những con gà táo tợn có thể vào tận trong bếp, cạy vung nồi kiếm mồi. Kiếm ăn là việc phải làm để sống. Nhưng kiếm ăn không đúng chỗ trở thành hành vi quậy phá, không chấp nhận được. Câu tục ngữ trên ám chỉ xáo trộn khi lạm dụng chức quyền, người ta không hành xử đúng với địa vị, chức phận của mình. Đành rằng, các môn đệ thật đáng khen khi hoàn thành sứ mạng phục vụ, tuy nhiên họ không được coi đó như ‘công trạng’ để rồi lên mặt kiêu căng. Trái lại, Chúa dạy họ phải khiêm tốn, coi mình như đầy tớ vô dụng, chỉ làm việc bổn phận theo lệnh truyền của chủ mà thôi.

Mời Ban: Thánh Phao-lô tâm sự: “*Thật vậy, đối với tôi, rao giảng Tin Mừng không*

phải là lý do để tự hào, mà đó là một sự cần thiết bắt buộc tôi phải làm. Khốn thân tôi nếu tôi không rao giảng Tin Mừng!” (1Cr 9,16). Biếng nhác, thiếu tinh thần trách nhiệm, cộng tác là một thiếu sót. Tuy nhiên, tham gia việc chung để rồi cậy công, kiêu căng tự phụ lại là một tệ nạn nguy hiểm không kém. Lạc giáo, ly giáo thường không đến từ bên ngoài nhưng từ những cá nhân, tổ chức bên trong Giáo hội, bất chấp quyền bính, đề xuất và áp đặt những điều sai trái với giáo huấn Hội thánh.

Sống Lời Chúa: Tôi phục vụ cộng đoàn trong tinh thần khiêm tốn, biết lắng nghe và vâng phục.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con biết quên mình phục vụ, theo ơn Chúa Thánh Thần hướng dẫn, để góp phần xây dựng sự bình an và hiệp nhất trong cộng đoàn Hội Thánh. Amen.*

TẠ ƠN THẾ NÀO CHO XỨNG?

Đức Giê-su nói: “Không phải cả mười người đều được sạch sao? Thế thì chín người kia đâu? Sao không thấy họ trở lại tôn vinh Thiên Chúa, mà chỉ có người ngoại bang này?” (Lc 17,17-18)

Suy niệm: Chúa Giê-su chữa lành cho 10 người phong cùi mà không phân biệt họ là người Do Thái hay ngoại giáo. Ngài ban ơn cho họ không phải vì họ tốt hay xấu, mà chỉ vì Ngài chạnh lòng xót thương. Ngài ngạc nhiên bởi vì chỉ có một người quay lại tạ ơn Chúa, mà đó lại là một người xứ Sa-ma-ri, một người ngoại giáo! Chúa không đòi họ phải tạ ơn Chúa, nhưng Ngài lấy làm tiếc cho những kẻ vô ơn vì họ không nhận ra Đấng cứu chữa họ là ai, để rồi ‘bắt hụt’ Ngài. Không tiếc sao được, khi mà “*nhiều ngôn sứ và nhiều người công chính đã mong mỏi thấy điều anh em đang thấy, mà không được thấy, nghe điều anh em đang nghe, mà không được nghe*” (x. Mt 13,17).

Mời Ban: Hằng ngày, bạn lãnh nhận biết bao ơn lành từ Thiên Chúa, nhưng được bao nhiêu lần bạn dừng lại để tạ ơn Ngài? Liệu rằng bạn có đang nghĩ về Ngài như một vị thần để đáp ứng những nhu cầu đời sống của bạn? Nếu chỉ có thế, thì thật tiếc vì bạn ‘bất hự’ Ngài là Đấng yêu thương bạn, muốn ban cho bạn nhiều hơn nữa, đó là cho bạn được kết hiệp với Ngài, được cả Nước Trời làm gia nghiệp.

Sống Lời Chúa: Siêng năng tham dự Thánh lễ vì đó là lễ tạ ơn đẹp lòng Thiên Chúa nhất.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, biết rằng lời tạ ơn của chúng con chẳng làm tăng thêm vinh quang cho Chúa, nhưng nhờ tạ ơn mà chúng con thêm gần gũi và gắn bó mật thiết với Chúa. Xin cho con biết tạ ơn trong mọi hoàn cảnh, vì ý thức rằng: Tất cả là hồng ân. A-men.*

ĐỀ “NƯỚC CHÚA TRỊ ĐẾN”

“Triều Đại Thiên Chúa đang ở giữa các ông.” (Lc 17,21b)

Suy niệm: Người Do Thái vẫn đau đáu mong chờ ‘Triều Đại của Thiên Chúa’. Các kinh sư, các thầy ráp-bi của họ miệt mài tra cứu những dấu hiệu, chỉ dẫn để xác định ngày giờ triều đại ấy đến. Không ít người nghĩ rằng Đấng Ki-tô mà các ngôn sứ tiên báo sẽ đến, dẫn đầu một cuộc nổi dậy đánh tan mọi thế lực để thiết lập triều đại của Ngài trên trần thế này. Chúa Giê-su cho biết những suy nghĩ như thế dẫn người ta đi lạc hướng, bởi vì: *“Triều đại của Thiên Chúa không đến như một điều có thể quan sát được.”* Quả thật, Nước Thiên Chúa đang đến rồi *“ở giữa các ông”*, ngay ở đây và trong lúc này. Nước Thiên Chúa đến nơi Đức Giê-su đang hiện diện và nơi những người tin vào Ngài và được qui tụ thành một dân là Ít-ra-en mới, là Hội Thánh.

Mời Ban: Nhiều người trong chúng ta cũng

thường thắc mắc: Nước Chúa đến khi nào, ở đâu, như thế nào? Lời Chúa hôm nay cho chúng ta niềm vui và hy vọng: Triều đại Thiên Chúa đang ở giữa chúng ta: trong cộng đoàn Giáo hội, trong giáo xứ, gia đình, và cách riêng ngay trong tâm hồn mỗi người chúng ta. Vấn đề là chúng có nhận thức Triều đại Chúa đã đến và đón nhận để cho Triều Đại này ngự trị tâm hồn ta hay không. Để đón nhận Triều Đại Thiên Chúa, chúng ta cùng chiến đấu để loại trừ cái tôi ích kỷ tham lam chạy theo tiền tài, quyền lực, lạc thú, để sống tinh thần bác ái, chia sẻ giữa những người anh chị em là con cái của cùng một Thiên Chúa là Cha trên trời.

Sống Lời Chúa: Quyết tâm chừa bỏ một nét xấu và tích cực phục vụ Chúa nơi anh em để góp phần cho Nước Chúa mau hiển trị.

Câu nguyện: *Đọc kinh Lạy Cha.*

CHỌN LỰA KHÔN NGOAN

“Hãy nhớ chuyện vợ ông Lót. Ai tìm cách giữ mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai liều mất mạng sống mình, thì sẽ bảo tồn được mạng sống.” (Lc 17,32-33)

Suy niệm: Việc thiên hạ vẫn “*ăn uống, cưới vợ, lấy chồng*” trong câu chuyện “*thời ông Nô-ê*” hay việc dân thành Xơ-đôm thời ông Lót “*ăn uống, mua bán, trồng trọt, xây cất*” là những việc bình thường, vốn không xấu. Họ bị tiêu diệt trong cơn hồng thủy hoặc trong cơn ‘mưa lửa từ trời’ không phải vì họ làm gì nên tội, mà vì họ quá ‘gắn bó đến những sự đời này’ nên khi Ngày Chúa cách bất ngờ, họ đã không kịp trở tay. Sự tiếc nuối ‘của cải đời này’ được khắc họa nơi hình ảnh bà Lót không nghe lời dặn dò của thiên sứ đã “*quay ngoái lại đằng sau và hóa thành cột muối*” (St 19,26). Với những ví dụ ‘minh họa’ ấy, Chúa Giê-su nhấn mạnh rằng phải dám “*liều thân*” vì Chúa và vì Tin Mừng, thì mới “*bảo tồn được mạng*

sống mình” và được Chúa đón nhận trong ngày Ngài đến.

Mời Ban: Con người ở mọi thời vẫn luôn bị vấn đề cơm áo gạo tiền chi phối. Nhưng với người Ki-tô hữu, vấn đề không dừng lại ở cõi trần này. Hướng về cuộc sống mai sau, để được chọn hay bị loại bỏ, được cứu độ hay hư mất, tất cả tùy thuộc vào cách sống hiện tại: *“Người tín hữu hiện tại không biết và sẽ không biết ngày giờ phán xét chung, cho nên người Ki-tô hữu phải trung thành mỗi ngày; họ luôn kính sợ bởi vì luôn hy vọng”* (Tertullianô).

Sống Lời Chúa: Từ bỏ chi tiêu một việc không thiết yếu, gác lại việc giải trí riêng tư, dành tiền bạc, thời giờ phục vụ những người đang lâm cảnh khó khăn.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa xin giúp chúng con luôn sống theo lời Chúa, biết chọn thực tại Nước Trời thay vì những đam mê trần thế mau qua. Amen.*

KIÊN TRÌ CẦU XIN

*“VẬY CHẲNG Lẽ THIÊN CHÚA LẠI KHÔNG BÊNHC
VỰC NHỮNG KỂ NGƯỜI ĐÃ TUYỂN CHỌN, NGÀY
ĐÊM HẰNG KÊU CỨU VỚI NGƯỜI, DÙ NGƯỜI CÓ
TRÌ HOÃN?” (Lc 18,7)*

Suy niệm: Tình cảnh của bà goá này thật bi đát. Là goá phụ trong xã hội Do Thái, bà không có ai hay thế lực nào để cậy dựa. Gặp nỗi oan khiên, bà chỉ biết chạy đến cửa công để kêu cứu. Chẳng may, bà lại gặp phải ông quan toà ‘trên chẳg sọ trời, dưới chẳg nề ai’. Thế mà chỉ vì bà quá lì, cuối cùng, ông đã phải nhượng bộ xét xử vụ kiện của bà. Qua câu chuyện dụ ngôn đó, Chúa dạy các môn đệ: *“Phải cầu nguyện luôn, không được nản chí.”* Một ông quan toà bất chính và vô cảm mà còn đáp lại sự kiên trì cầu xin như thế, huống chi là Thiên Chúa, là Cha nhân từ, sao lại không chăm sóc cho những người con cái, *“những kẻ Ngài đã tuyển chọn”*? Dù thế, Chúa vẫn ưu tư liệu chúng ta có kiên trì cho đến cùng không:

“Liệu khi Ngài đến, còn thấy lòng tin trên mặt đất nữa chăng?”

Mời Ban: Biết bao người hiện nay đang phải chịu thống khổ vì chiến tranh, thiên tai, dịch bệnh... Phải chăng họ đã không cầu xin cho được tai qua nạn khỏi? Thế nhưng tại sao những tai ương vẫn không chấm dứt mà có khi còn trầm trọng hơn? Phải chăng bạn và tôi cũng đã từng và đang có tâm trạng cầu xin Chúa mà không được đáp lời? Qua dụ ngôn này, bạn còn nghi ngờ gì mà không xác quyết niềm tin vào Chúa và kiên trì trung thành với Ngài đến cùng?

Sống Lời Chúa: Sắp xếp một thời gian nhất định cầu nguyện với Chúa và quyết tâm trung thành với quyết định đó.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin thêm đức tin cho chúng con để chúng con luôn trọn niềm tin thác và trung thành với Chúa đến cùng. Amen.*

TUỞNG MẮT ĐI NHƯNG LẠI ĐƯỢC

“Ai muốn cứu mạng sống mình thì sẽ mất, còn ai liều mất mạng sống mình vì tôi, thì sẽ cứu được mạng sống ấy.” (Lc 9,24)

Suy niệm: Những lời Chúa trên đây vẫn vang vọng và hiện thực qua bao thế hệ cho đến hôm nay. Đã có bao nhiêu người sẵn sàng đánh đổi mạng sống để thực thi lời ấy? Ngày ấy ai đã dám bước lên pháp trường trong ánh mắt và linh hồn hướng về trời; ngày ấy ai đã dám ‘bất kháng quá khoá’ (không chịu chối đạo bằng cách bước qua thập giá), để rồi phải chịu chết rũ tù, chịu phanh thây, trăm quyết, bá đao và biết bao khổ hình khủng khiếp khác? Đó là hàng trăm ngàn tín hữu đã chấp nhận vong thân để làm chứng cho niềm tin bất khuất, mà trong số đó, 118 vị được nêu danh và tuyên hiển thánh và chân phước. Lời Chúa trên đây đã thành hiện thực: *“Ai dám liều mất mạng sống mình vì Chúa thì sẽ cứu được mạng sống ấy.”*

Mời Ban: Chúng ta không chết vì đạo như các vị thuở xưa nhưng có thể chết vì đạo từng giây phút trong cuộc sống hằng ngày, khi chúng ta hy sinh, đón nhận những điều trái ý, những bất công, khinh miệt, thù ghét chỉ vì chúng ta dám trung thành sống theo Lời Chúa truyền dạy. Bạn đã có kinh nghiệm tử vì đạo trong những tình huống tương tự như vậy chưa?

Sống Lời Chúa: Bạn chọn một điều trong Tám Mối Phúc Thật để trung thành thực hiện trong cuộc sống.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, lời Chúa là sức mạnh để các thánh tử đạo trung kiên trong niềm tin vào Chúa. Xin cho chúng con cũng biết lấy Lời Chúa làm kim chỉ nam cho cuộc sống để chúng con luôn trung thành với Chúa trong mọi hoàn cảnh, dù gặp bất cứ khó khăn, thiệt thòi nào. Amen.*

PHẨM GIÁ MỘT NGƯỜI KHUYẾT TẬT

Người mù nói với Đức Giê-su: “Lạy Ngài, xin cho tôi nhìn thấy được.” (Lc 18,41)

Suy niệm: Có một số người tàn tật lợi dụng sự khuyết tật của mình để lang thang xin ăn. Tệ hơn nữa, lại có một số người “hoá trang” làm người khuyết tật nhằm đánh động lòng thương xót của người khác, đi ăn xin như một phương thế kiếm tiền béo bở. Người mù thành Giê-ri-cô này ý thức mãnh liệt phẩm giá cao quý của mình: anh ta kêu gào bất chấp sự cản trở của đám đông; anh không có ý xin Chúa chén cơm manh áo qua ngày; anh xin Ngài phục hồi cho anh một chức năng quan trọng: cho anh được sáng mắt, nhờ đó anh có thể sống xứng với nhân phẩm của mình. Lời kêu gào đó không phải là một lời van xin làm hạ phẩm giá con người của anh. Đó là một yêu cầu được hưởng quyền lợi chính đáng của mình. Đứng trước những yêu cầu như thế, Đức Giê-su không bao giờ từ chối. Và Ngài còn làm nhiều hơn điều anh xin: Ngài cho anh được sáng và anh đi theo

Ngài mà tôn vinh Thiên Chúa.

Mời Ban: Đã qua rồi cái thời coi người khuyết tật là đối tượng của việc bố thí, cứu trợ. Cách thể hiện tình bác ái đích thực đối với anh em khuyết tật đó là giúp họ phát huy trọn vẹn phẩm giá của họ, và nhất là để họ cũng trở thành những tông đồ rao giảng một Đức Ki-tô chịu đóng đinh qua những tật bệnh nơi chính thân xác mình.

Sống Lời Chúa: Bạn hãy mời một người khuyết tật mà bạn quen biết, cùng với bạn tham gia vào một công tác tông đồ thích hợp.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su đau khổ, xin cho con được phục vụ Chúa nơi những người anh em bệnh hoạn tật nguyền. Và cho con biết rao giảng Chúa chịu đóng đinh nơi những tật bệnh trong thân xác con. Amen.*

TÌNH MẪU TỬ THIÊNG LIÊNG

“Ai thi hành ý muốn của Cha tôi, Đấng ngự trên trời, người ấy là anh chị em tôi, là mẹ tôi.” (Mt 12,50)

Suy niệm: Trong bài Tin Mừng, Chúa Giê-su đặt câu hỏi: “Ai là mẹ tôi?” Đáp án không phải là Đức Ma-ri-a, Mẹ Ngài, đang đứng phía bên ngoài, nhưng là đám đông đang chăm chú lắng nghe Ngài. Chúa Giê-su cho thấy Thiên Chúa muốn thiết lập một đại gia đình thiêng liêng, ngoài gia đình truyền thống theo huyết tộc quen thuộc. Đó là Hội thánh, những người thi hành ý muốn của Chúa Cha, Đấng ngự trên trời. Chúng ta không ở ngoài, nhưng thuộc về đại gia đình của Chúa khi lắng nghe, thực thi thánh ý của Ngài. Theo ý nghĩa này, Đức Ma-ri-a là Mẹ Chúa Giê-su gấp hai lần: khi cưu mang và sinh Chúa nơi hang đá, và nhất là khi liên lý suy đi nghĩ lại và thi hành ý muốn của Thiên Chúa trong suốt cuộc đời mình. Việc Mẹ dâng mình trong đền thờ nói lên

Mẹ hoàn toàn thuộc về Chúa và Mẹ luôn ý thức sâu xa mối liên hệ này khi hoàn toàn thuận theo thánh ý. Như vậy, Mẹ cũng là mẹ tất cả chúng ta qua việc lắng nghe, vâng giữ thánh ý Thiên Chúa.

Mời Ban: Bạn và tôi cũng được Chúa thân nhận vào gia đình của Ngài nếu như ta sẵn sàng lắng nghe, vâng theo ý Chúa. Mỗi dây liên kết thiêng liêng này biến chúng ta thành đại gia đình của Ngài, một Giáo hội, Dân Thiên Chúa. Mời bạn luôn ý thức tư cách đó và sứ mạng Chúa dành cho mình và làm cho mỗi dây ấy mỗi ngày được bền chặt hơn.

Sống Lời Chúa: Làm một cử chỉ, hành vi (như chấp tay, quỳ gối...) để thân thưa với Chúa: Lạy Chúa, con thuộc về Ngài.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin cho con luôn thuộc về Chúa và Chúa thuộc về con, khi còn biết nhận ra tiếng Chúa trong cuộc sống mỗi ngày. Amen.*

HẬU QUẢ CỦA LƯỜI BIẾNG

“Hãy lo làm ăn sinh lợi cho đến khi tôi đến.” (Lc 19,13)

Suy niệm: Chẳng lạ gì khi người đầy tớ không làm ăn sinh lợi bị thu hồi nén bạc ông chủ đã giao cho anh. Việc anh “*bọc khăn, giữ kỹ*” nén bạc của chủ chẳng qua là biểu hiện của sự lười biếng. Lười biếng là một trong bảy mối tội đầu, ở không, nhàn rỗi là nguồn gốc mọi sự dữ. Thật vậy, lười biếng là mảnh đất màu mỡ cho các tệ nạn xã hội như cờ bạc, ngồi lê đôi mách... phát triển, gây gương mù gương xấu cho trẻ em, sản sinh lớp người ăn bám xã hội. Thói xấu này như dây tâm gửi, gây hại cho đời sống gia đình, cộng đoàn, phải được loại trừ. Trong tương quan với Thiên Chúa và người khác, qua sự kiện chôn dấu nén bạc, người lười biếng cho thấy thói ích kỷ của mình. Nén bạc không được sinh lời là hình ảnh của người chỉ biết sống, quy về mình: tài năng, thời giờ, sức khỏe, của cải, đời sống

chỉ dành cho mục tiêu, sở thích của mình, không sinh thiện ích gì cho vinh danh Chúa và phục vụ người lân cận.

Mời Bạn: Bạn không thể biết chắc chắn ngày nào giờ nào Chúa gọi mình về với Ngài. Do đó, bạn cần khôn ngoan đầu tư cho Ngân hàng Nước Trời bằng tài khoản thờ phượng yêu mến Chúa, nghĩa cử quảng đại hy sinh. Đừng để “nước đến chân rồi mới nhảy.”

Sống Lời Chúa: Tôi quyết tâm thực hành những việc bác ái yêu thương, quảng đại chia sẻ hy sinh, không có thời gian nhàn rỗi, là cội rễ mọi sự dữ.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, được cộng tác làm việc với Chúa, xây đắp vũ trụ xinh đẹp, mưu ích cho nhân loại là vinh dự của con người chúng con. Xin cho chúng con luôn chăm chỉ làm việc, xứng với địa vị của mình, góp phần làm vinh danh Chúa. Amen.*

BÌNH AN HÔM NAY

“Phải chi ngày hôm nay người cũng nhận ra những gì đem lại bình an cho người.”

(Lc 19,42)

Suy niệm: Ngày 07/10/2023 đánh dấu một giai đoạn mới trong cuộc xung đột kéo dài ở Trung Đông. Sau khi bị đánh úp bất ngờ, quân dân Israel lại ‘vùng lên’ trả đũa gấp nhiều lần với tất cả quyết tâm của mình. Bài Tin Mừng hôm nay là lời Chúa khóc thương cho Giê-ru-sa-lem, và tiên báo cuộc khởi nghĩa của người Do Thái chống lại Rô-ma năm 70, với cái kết bi thảm là thành đô bị thất thủ, tàn phá bình địa: *“Sẽ tới những ngày quân thù đắp lũy chung quanh, bao vây và công hãm người tư bề. Chúng sẽ dè bẹp người và con cái đang ở giữa người, và sẽ không để hòn đá nào trên hòn đá nào.”* Đức Giê-su khóc không chỉ vì hậu quả đau thương khốc liệt của cuộc chiến. Ngài còn khóc vì dân Chúa *“đã không nhận biết thời giờ được Thiên Chúa viếng thăm”*

và “những gì đem lại bình an” cho họ. **Bình an hôm nay** là chính Đức Giê-su, Đấng khiêm tốn ngồi trên lưng lừa tiến vào Giê-ru-sa-lem, để viếng thăm và cứu độ Dân Người.

Mời ban: “*Ngay cả hôm nay Chúa Giê-su cũng khóc. Bởi vì chúng ta yêu thích con đường chiến tranh, con đường ghét ghen và con đường hận thù... Thế giới tiếp tục gây chiến. Thế giới chưa hiểu được con đường của hòa bình*” (Đức Phanxicô). Bạn đang ở trong con đường nào? Con đường ấy có thật sự đem bình an cho bạn chăng? Bạn nhớ Chúa sai bạn ra đi đến với từng nhà để nói: “*Bình an cho nhà này*” (x. Lc 10,5).

Sống Lời Chúa: Tôi ý thức loại bỏ những lời nói hành động gây thù hận, bất hoà, để kiến tạo bình an, hiệp nhất.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin cho con tìm thấy bình an trong tâm hồn, rồi diễn tả bình an ấy trong đời mình.*

MỘT LỰA CHỌN SINH TỬ

Khi ấy, Đức Giê-su nói: “Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo. Quả vậy, ai muốn cứu mạng sống mình thì sẽ mất; còn ai liều mạng sống mình vì tôi, thì sẽ cứu được mạng sống ấy.” (Lc 9,23-24)

Suy niệm: 8 giám mục, 50 linh mục, 16 thầy giảng, 1 chủng sinh, 42 giáo dân, là thành phần của 117 vị được tôn phong trong số 130 ngàn tín hữu đã đổ máu để làm chứng cho Đạo Chúa trên đất Việt. Khác nhau về vai trò xã hội, tuổi tác, màu da, ngôn ngữ, nghề nghiệp,... nhưng điều đó không ngăn cản các vị tiền bối của ta có một tiếng nói chung: chấp nhận trả giá đắt cho đức tin của mình. Các vị đã đứng trước một chọn lựa: **hoặc chọn** những giá trị trần gian như tiền bạc, chức tước, và cả mạng sống... **hoặc chọn** những giá trị của Nước Trời là niềm tin, Thập giá. Và các vị đã chọn những giá trị Nước Trời, chọn cách

dứt khoát, mạnh mẽ và anh dũng. Điều gì đã thúc đẩy các ngài chọn lựa như vậy? Chính là niềm tin vào Chúa Kitô Phục Sinh, tin rằng những giá trị Nước Trời cũng vĩnh hằng như thân xác phục sinh của Ngài.

Mời Ban tư kiểm điểm: Tôi thường chọn lựa những giá trị của Nước Trời hay những giá trị trần thế? Bạn hãy xác tín như các thánh tử đạo tổ tiên của mình: Chấp nhận những mất mát khổ đau tạm bợ để chọn những giá trị vĩnh hằng của Nước Trời, đâu có lỗi, phải không bạn?

Sống Lời Chúa: Tập chọn những giá trị Nước Trời qua những việc thường ngày: chống lại cám dỗ tìm một thú vui bất chính, nỗ lực hy sinh cho một công tác tông đồ, cho việc bôn phận.

Cầu nguyện: *Lạy các thánh tử đạo Việt Nam, ước gì máu của các ngài thấm vào mảnh đất quê hương, để công cuộc truyền giáo sinh nhiều hoa trái.*

TIẾP NÓI HAY BIẾN ĐỔI?

“Những ai được xét là đáng hưởng phúc đời sau và sống lại từ cõi chết, thì không cưới vợ cũng chẳng lấy chồng..., vì được ngang hàng với các thiên thần.” (Lc 20, 35-36)

Suy niệm: Câu chuyện đời sau luôn là mối bận tâm hàng đầu của con người ở mọi thời: *“Tôi sẽ về đâu sau cái chết?”* Tuy nhiên, cũng có kẻ không tin có đời sau như những người Sa-đốc. Họ trưng dẫn một trường hợp giả tưởng để biện hộ cho lập trường của họ: một người phụ nữ có bảy đời chồng, rồi hỏi khi sống lại chị sẽ là chồng ai? Chúa Giê-su cho thấy lập luận ấy không có cơ sở vì trên thiên đàng, không còn chuyện cưới vợ gả chồng như ở trần thế; tất cả mọi người đều như thiên thần.

Mời Ban: Nhiều người vẫn quan niệm ‘dương sao âm vậy’: cuộc sống đời sau là sự *tiếp nối* như nguyên bản của cuộc sống đời nay. Có thể nói đời sau là tình trạng

biến đổi chứ **không** phải sự *chuyển tiếp* hay *tiếp nối*; nhất là với tình trạng ấy, con người đạt tới hạnh phúc viên mãn nơi Thiên Chúa là Tình Yêu đích thực của họ. Thánh Phaolô dạy: “*Anh em hãy hướng lòng trí về những gì thuộc thượng giới, chứ đừng chú tâm vào những gì thuộc hạ giới*” (Cl 3,2). Lời đó mời gọi bạn hãy hướng tầm nhìn về trời cao, để những sự đời này đạt được ý nghĩa và giá trị đích thực.

Chia sẻ: Bạn cần chuẩn bị gì cho hành trang mai sau trên quê trời với bậc sống hôn nhân hoặc tu trì của bạn?

Sống Lời Chúa: Nỗ lực hết mình với những công việc trong ngày và cư xử tử tế với người xung quanh bạn.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin cho con biết để tâm đến hạnh phúc Nước Trời bằng cách sống các giá trị Tin Mừng mà Chúa dạy con: phụng thờ Chúa và yêu thương người khác. Amen.*

VUA HOÀ BÌNH

“Khi Con Người đến trong vinh quang, có hết thấy mọi thiên thần hầu cận, Người sẽ ngự trên ngai uy linh của Người.” (Mt 25,31)

Suy niệm: *“Sự nổi loạn của các cá nhân và quốc gia chống lại quyền bính của Đức Ki-tô đã tạo ra những hậu quả đáng trách... những thù hận cay đắng và sự kình địch giữa các quốc gia, vẫn luôn gây nhiều cản trở đến sự nghiệp hòa bình” (Thông điệp Quas Primas, 24).* Mừng lễ Chúa Ki-tô Vua hôm nay, trong bối cảnh đau thương của chiến tranh, thế lực sự dữ tung hoành khắp nơi, chúng ta được mời gọi giữ vững niềm trông cậy, vì chỉ duy có Chúa Giê-su là Vua vũ trụ. Ngài không thiết lập Vương quốc bằng vũ khí, bạo lực, nhưng bằng cái chết tự hiến trên thập giá; không cai trị bằng vũ lực, nhưng bằng tình yêu thương, phục vụ; cũng chẳng có lãnh thổ trên bản đồ thế giới, nhưng nơi trái tim con người. Chính Người

mới có thể giúp cho con người tìm ra ý nghĩa, lẽ sống của đời mình, đem lại bình an, tự do, hạnh phúc, giúp ta hoàn tất hành trình dương thế đạt đến Vương quốc vĩnh cửu. Hãy để cho Đức Giê-su luôn có chỗ đứng quan trọng nhất trong đời mình.

Mời Ban: Con người thời nay, nhất là giới trẻ, hay đi tìm một thần tượng nào đó để học đòi, bắt chước. Bạn đang chọn ai làm khuôn mẫu cho cuộc đời mình. Phải chăng đó chính là Thầy Giê-su? Được vậy thì hay biết mấy.

Sống Lời Chúa: Tâm niệm mọi chia rẽ, hận thù, ghen ghét... là những điều không thuộc về Nước Thiên Chúa.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, Chúa luôn muốn nhân loại được bình an. Xin cho chúng con yêu Chúa trên hết mọi sự, mến anh chị em như chính mình, để chúng con góp phần xây dựng Nước Chúa ngay giữa thế trần này. Amen.*

TẤT CẢ TÂM LÒNG VỚI CHÚA

“Còn bà này, thì rút từ cái túi thiếu của mình, mà bỏ vào đó tất cả những gì bà có để nuôi sống mình.” (Lc 21,4)

Suy niệm: Giữa bao người ra vào Đền thờ, dâng cúng – có thể là những khoản tiền lớn – Chúa Giê-su lại đề cao một bà góa chỉ bỏ vào thùng quyên góp hai đồng tiền kẽm. Tại sao vậy? Thưa, bà góa nghèo ấy đã dâng cho Chúa những đồng tiền cần thiết để sinh sống qua ngày. Bà dành trọn tâm lòng cho Ngài. Bà có thể giữ lại một đồng, còn một đồng dâng cho Chúa cũng được mà. Thế nhưng, bà không làm như thế, mà muốn hoàn toàn phó đời mình trong bàn tay quan phòng của Chúa. Như vậy, điều quan trọng trong việc dâng cúng không phải là số lượng tiền bạc, thời giờ... nhưng là tất cả tâm lòng tín thác của của ta với Chúa, cũng như tâm tình yêu thương dành cho anh chị em mình.

Mời Bạn: Trong một thế giới đang chạy theo lối sống thực dụng, vụ lợi, bạn được

mời gọi sống theo tinh thần Tin Mừng: phó thác cậy trông vào tình yêu quan phòng của Thiên Chúa, quảng đại cho đi, chia sẻ mà không tính toán hơn thiệt. Khi sống cuộc đời như vậy, bạn sẽ cảm nhận cuộc đời mình an bình hơn, đầy ý nghĩa hơn.

Sống Lời Chúa: Dành một vài phút tĩnh lặng để xem xét tôi có là người con thảo luận cậy trông, tin tưởng vào Thiên Chúa quan phòng không, có dám liều vì niềm tin tưởng ấy không.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, chúng con quên rằng Chúa yêu chúng con cách vô vị lợi. Chúa không cần chúng con phải đáp trả bằng cách dâng cho Chúa của lễ cao trọng, nhưng đòi hỏi chúng con sự chân thành, lòng tin thác. Xin cho chúng con biết noi gương bà góa nghèo đến với Chúa bằng tâm lòng chân thành trong sự yêu mến cậy trông. Amen.*

CHÚA GIÊ-SU SẼ QUANG LÂM

“Những gì anh em chiêm ngưỡng đó sẽ có ngày bị tàn phá hết, không còn tảng đá nào trên tảng đá nào.” (Lc 21,6)

Suy niệm: Sử gia người Do Thái Josephus mô tả: Nhìn từ đằng xa, Đền thờ Giê-ru-salem sừng sững như ngọn núi trắng phủ tuyết, vì toàn bộ Đền thờ không phủ màu vàng – vàng lá, vàng khối – mà có màu trắng toát – các khối đá cẩm thạch. Vậy mà trái ngược với niềm tin tưởng của người Do Thái, Đức Giê-su tiên báo Đền thờ nguy nga ấy sẽ có ngày sụp đổ, sụp đổ tan tành. Lời tiên báo ấy được ứng nghiệm năm 70 khi Ti-tô, đại tướng Rô-ma, triệt hạ ba lớp tường thành, chiếm Giê-ru-salem, và binh sĩ dưới quyền ông đã phá hủy, đốt cháy Đền thờ, bắt 97 ngàn người Do Thái đi lưu đày. Với người có đức tin, mọi sự trên đời này rồi sẽ qua đi, nhường chỗ cho một trời mới đất mới, khi Đức Ki-tô quang lâm trở lại.

Mời Ban: *“Chỉ cần có một cảm nhận về quỹ đạo của lịch sử cũng có thể khiến ta*

yêu mến thực tại trần thế và tin – với lòng bác ái – rằng vẫn còn chỗ cho Hy vọng” (U. Eco). Người tin tưởng vào việc Chúa Ki-tô quang lâm càng phải yêu mến trái đất này, nỗ lực làm cho trái đất ấy xinh đẹp hơn, cho mọi người cùng được an bình vui hưởng hạnh phúc trần thế, trong khi chờ đợi ngày Chúa của mình trở lại. Bạn được mời gọi tích cực góp một tay vào công cuộc tốt lành ấy.

Sống Lời Chúa: Quan tâm hơn đến việc gìn giữ môi sinh được trong lành, bớt ô nhiễm, từ những việc rất nhỏ như tiết kiệm nước tưới, nước sinh hoạt, tắt TV, đèn điện khi không sử dụng...

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, chúng con loan truyền Chúa đã chịu chết, và tuyên xưng Chúa sống lại, cho đến khi Chúa đến. Xin giúp chúng con luôn sống trong niềm hy vọng vào Chúa. Amen.*

LÀM CHỨNG CHO THẦY GIÊ-SU

“Vĩ danh Thầy, anh em sẽ bị mọi người thù ghét. Nhưng dù một sợi tóc trên đầu anh em cũng không bị mất đâu.” (Lc 21,17-18)

Suy niệm: Bị bớ bắt, ngược đãi, tù đày, thậm chí bị giết chết như Thầy Chí Thánh, là cái giá người môn đệ Chúa sẽ phải trả khi can đảm sống theo các giá trị của Tin Mừng. Quả thật, thế gian vốn không chỉ thù ghét những gì không thuộc về mình, mà còn luôn tìm cách loại trừ những ai sống ngược với thế gian, cũng như phơi bày bộ mặt thật của chúng. Tuy nhiên, chịu đau khổ, bị bách hại vì Danh Chúa lại là cơ hội để người môn đệ làm vinh danh Ngài, trở thành chứng nhân thật sự cho Nước Trời.

Mời Ban: Để khích lệ chúng ta can đảm sống đức tin, chấp nhận mọi giá phải trả để làm vinh danh Cha trên trời, Chúa Giê-su đã hứa vẫn luôn ở bên cạnh ta trong mọi hoàn cảnh, không chỉ để bảo vệ, mà còn để ban những ơn cần thiết giúp ta đủ sức chịu

đựng, trung tín với Ngài đến cùng. Để hiện thực hóa lời hứa này, Chúa Giê-su đã trối lại cho ta Bí tích Thánh Thể, là chính Mình và Máu Thánh của Ngài, hầu nuôi dưỡng, ban sức mạnh cho chúng ta. Và mỗi ngày, Chúa vẫn chờ đợi bạn và tôi trong Bí tích Thánh Thể.

Sống Lời Chúa: Siêng năng kết hợp với Chúa Giê-su Thánh Thể trong Thánh lễ và qua lời nguyện tắt.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, qua những đau khổ, thập giá trên đường đời hay trong các việc bổn phận, Chúa cho chúng con cơ hội được cùng bước đi với Chúa trên con đường tình yêu, trở nên chứng nhân cho lòng thương xót Chúa. Xin Chúa ở lại với chúng con luôn mãi, giúp chúng con can đảm đi ngược với tinh thần của thế gian để trung kiên với Chúa đến cùng. Amen.*

MỘT LÒNG THEO CHÚA

Chúa Giê-su bảo các ông: “Các anh hãy theo tôi, tôi sẽ làm cho các anh thành những kẻ lưới người như lưới cá.” (Mt 4,19)

Suy niệm: Lời mời gọi của Chúa Giê-su dành cho Phê-rô và An-rê, quả là một lời hứa hẹn đầy uy tín. Các ông là những ngư phủ chuyên nghiệp, đêm ngày lam lũ trên biển khơi, vật lộn với sóng gió để nuôi sống gia đình, và An-rê còn đang là môn đệ của Gio-an. Thế mà, thật khó tin, chỉ bằng một lời hứa của Ngài, các ông không hề tính toán thiệt hơn cho riêng mình, nhưng đã từ bỏ tất cả: gia đình, nghề nghiệp... để theo Ngài; và một khi theo Ngài, An-rê đã hoàn thành xuất sắc vai trò “*kẻ lưới người*” trong việc dẫn đưa người khác đến với Chúa Giê-su: vừa gặp được Đấng Mê-si-a, An-rê đã lập tức dẫn Phê-rô em mình đến với Thầy (x. Ga 1,41-42); cũng chính An-rê đã giới thiệu em bé có năm chiếc bánh và hai con

cá đến với Đức Giê-su để từ đó phép lạ hoá bánh ra nhiều đã được thực hiện (Ga 6,8-9).

Mời Ban: Con người thời nay có xu hướng coi việc làm giàu, tạo lập công danh sự nghiệp và thụ hưởng nhiều tiện ích hiện đại như mục tiêu của cuộc sống. Phải chăng vì thế mà “chí tông đồ” của bạn như bị nhụt đi? Và đặc biệt, phải chăng vì thế mà những người trẻ bỏ mọi sự để theo Đức Ki-tô trên con đường tận hiến như An-rê ngày càng thưa thớt? Phần bạn, bạn có cảm thấy được thôi thúc bởi tiếng gọi của Chúa Ki-tô và dám từ bỏ mọi sự để theo Người?

Sống Lời Chúa: Dành thời gian mỗi ngày để cầu nguyện riêng với Chúa, lắng nghe tiếng Chúa trong tâm hồn.

Cầu nguyện: *Xin cho con biết mở rộng tâm hồn để nghe tiếng Chúa gọi mời, biết mở rộng con tim để quảng đại đáp lại tiếng Chúa mỗi ngày.*